

Sygn. akt **II AKa 90/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Chojnowski
Sędziowie:	SA Bogumiła Metecka - Draus SO del. do SA Małgorzata Jankowska (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Apelacyjnej Katarzyny Okomskiej - Misiuny
po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 r. sprawy

M. R.

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt III K 12/15

I. zmienia wyrok łączny w zaskarżonej części w ten sposób, że orzeczoną wobec skazanego w punkcie 1 części dyspozytywnej wyroku karę łączną grzywny obniża do 110 (stu dziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. S. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Małgorzata Jankowska Grzegorz Chojnowski Bogumiła Metecka-Draus

Sygn. akt II AKa 90/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie, rozpoznając sprawę skazanego M. R. o wyrok łączny rozstrzygał w zakresie skazań następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 21.02.2001 r. w sprawie III K 224/99

za czyn z art. 148 § 1 k.k. popełniony w dniu 28.06.1995 r., którym

wymierzono karę 15 lat pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 28.01.2008 r. w sprawie V K 747/07

za ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona art. 297 § 1 k.k. w zb. z art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12

k.k., popełniony w okresie od 05.12.2006 r. do 12.12.2006 r., za który przy

zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzono kary 2 lat pozbawienia wolności

oraz grzywnę 100 stawek dziennych po 10 zł;

III. Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim z dnia 11.01.2010 r. w sprawie II

K 535/09 za ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona art. 278 § 1 k.k. w

zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01.04.2009 r. do 29.04.2009 r.,

za który przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 1 roku

pozbawienia wolności;

IV. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 05.12.2012 r. w sprawie III K 158/11

za czyn z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o

przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

popełniony w okresie od grudnia 2005 r. do października 2006 r., za który

wymierzono kary 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę

80 stawek dziennych po 10 zł.

Wyrokiem z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt III K 12/15 Sąd Okręgowy w Szczecinie na podstawie art. 91 § 2 k.k. połączył kary orzeczone wobec M. R. za czyn i ciąg czynów opisanych w punktach II i IV części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawach jednostkowych.

W zakresie dotyczącym wyroków opisanych w punktach I i III części wstępnej wyroku na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył.

Orzekł, iż w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym wyroki wymienione w części wstępnej podlegają odrębnemu wykonaniu.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej obrony z urzędu skazanego, natomiast skazanego zwolnił od zapłaty wydatków poniesionych w postępowaniu.

Wyrok powyższy w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny zaskarżony został przez prokuratora i przez obrońcę skazanego.

Prokurator w swojej apelacji zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego - art. 86 § 1 k.k., polegającą na wymierzeniu na podstawie art. 91 § 2 k.k. w punkcie I części dyspozytywnej orzeczenia wobec skazanego M. R. za czyn

i ciąg czynów opisanych w punktach II i IV części wstępnej wyroku kary łącznej grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł, w wymiarze przekraczającym górną granicę sumy kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa.

Prokurator wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez obniżenie kary łącznej grzywny w punkcie I części dyspozytywnej wyroku do wysokości 120 stawek dziennych po 10 zł każda.

Obrońca skazanego zarzucił w apelacji obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 85 k.k. i w zw. z art. 91 § 2 k.k. poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej grzywny przekraczającej przewidziane przepisami ustawy maksymalne, dopuszczalne granice jej orzekania, tj. wymierzenie kary łącznej grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 złotych, podczas gdy orzeczona wobec skazanego M. R. kara łączna grzywny winna mieścić się w granicach od 100 stawek dziennych po 10 złotych do 180 stawek dziennych po 10 złotych.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku we wskazanym wyżej zakresie i wymierzenie skazanemu M. R. kary łącznej grzywny przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, to jest w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesione w tej sprawie apelacje okazały się co do istoty zasadne i dlatego skutkowały zmianą wyroku zgodną z kierunkiem zawartych w nich wniosków.

Sąd Okręgowy wydając wyrok łączny w zakresie spraw jednostkowych opisanych w punktach II i IV części wstępnej wyroku, połączył zarówno kary pozbawienia wolności, jak też wymierzone w tychże sprawach jednostkowe kary grzywny, a mianowicie - orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt. II w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka oraz orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt. IV w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka. Pierwsza z tych kar wymierzona została za ciąg przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., zaś druga kara grzywny - za czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 63 § 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 91 § 2 k.k., który w tym przypadku stanowił podstawę orzekania o karach łącznych, ukształtowanie tychże kar następuje według zasad wynikających z przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., wymierzając karę łączną sąd może kształtować ją w granicach od najwyższej spośród kar jednostkowych do sumy kar za poszczególne przestępstwa i w przypadku kar grzywnien nie przekraczając nadto wysokości 810 stawek dziennych. W niniejszej sprawie zatem, jak słusznie wskazali apelujący, Sąd Okręgowy mógł orzec karę łączną grzywny nie niższą od 100 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka i nie wyższą aniżeli 180 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka. Wymierzenie kary łącznej grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka było więc niedopuszczalne, jako sprzeczne z ustawowo określonymi zasadami orzekania kary łącznej wynikającymi z art. 86 § 1 k.k. Sąd Okręgowy dostrzegł w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazaną wyżej nieprawidłowość, tłumacząc jej zaistnienie powstałym na etapie kształtowania kary łącznej błędnym przekonaniem, iż wysokość jednej z kar jednostkowych wynosi 180 stawek dziennych, podczas gdy faktycznie była to grzywna w wysokości 80 stawek dziennych. Niezależnie jednak od tego, co legło u podstaw orzeczenia w tym przypadku kary łącznej grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka, rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w powyższym zakresie jako nieprawidłowe, wymagało skorygowania w taki sposób, aby kara łączna grzywny nie przekraczała sumy kar jednostkowych, a więc granicy 180 stawek dziennych. Sąd odwoławczy, mając na uwadze okoliczności dotyczące spraw jednostkowych oraz stanowiska prezentowane w obu apelacjach, uznał, że zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest dostatecznie uzasadnione. Jednostkowe kary grzywny zostały wprawdzie wymierzone za przestępstwa popełnione w niewielkim odstępie czasowym, ale będące czynami różnorodnymi, co winno znaleźć stosowne odzwierciedlenie w wymiarze kary łącznej grzywny i dlatego, obniżając tę karę orzeczono ją w wysokości 110 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka.

Podstawę prawną wydanego wyroku stanowi przepis art. 437 § 2 kpk.

W oparciu o przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzono na rzecz adw. B. S. kwotę 147,60 zł wraz z podatkiem VAT, tytułem nieopłaconej obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym, kierując się względami słuszności

.....

M. Jankowska G. Chojnowski B. Metecka-Draus